

CONSTANȚA

APARE DUMINICĂ

20 bani numărul 20

Administrația, strada Gărei No. 25.

— Abonamentu 10 lei pe an —

COLONIZAREA DOBROGEI CU EVREI

*Spune badeo mâni-ta,
Mâni-ta, muiere rea,
Că atunci mă-oi mărta
Și pe tine te-oi lua.
Când costița 'n sus mi-o sta!
Dar atunci, și nici atunci:
Când o face ploșul nuci
Și r'chita mere dulci.*

Strigări populare din Ardeal

Am spus în numărul trecut, că reporterul ziarului *Epoca*, având în cestia de la ordinea zilei, a emigrării evreilor, o întrevorbire cu d. Blank, evreu, cetățean român, șeful casei de bancă Marmorosch-Blank, acesta și-a exprimat o idee, pe care a recomandat-o studiului celor chemați a deslega cu bine această cestiune, adică guvernului român.

Ideea d-lui Blank este aceasta: aducerea și stabilirea evreilor în Dobrogea, spre a suplini brațele care lipsesc, în loc ca ei să meargă să facă agricultură în Argintinia și Anatolia; pe când în Dobrogea aceste brațe sunt suplinate de străinii altor state.

Având ideea că evreii se pot coloniza, ca familii agricole, în Dobrogea, d. Blank, ne face impresia unui om care nu s'a ocupat nicădată de această cestiune, unui om care n'are nici o idee sau are una, nesinceră către țară.

Nici o mirare nu ne cuprinde ca un bancher din București să nu cunoască Dobrogea, dacă nici cei din ministerul domeniilor nu cunosc această provincie și ale ei împrejurări economice; dar, ca un prim financiar să nu cunoască țara în care locuiește, și nici pe coreligionarii sei din această țară, ne putem permite să dicem că lucru e cu prepus.

Să vorbim numai pentru Dobrogea, neamestecându-ne dincolo de sfera intereselor ce apărăm.

D. Blank propune popularea Dobrogei cu evrei, ce numai încap în Moldova și Muntenia. Discuțiunea e

liberă; poate face ori-cine ori-ce propunere.

Intrebarea e: *Cum, unde și de către cine s'ar face această colonizare?*

Afară de Delta Dunărei, improprie încă pentru cultură, ocupată în parte cu țeranii moldoveni, statul numai posedă în Dobrogea nici o întinsură de pământ, pentru formarea măcar a unui singur sat, — tot terenul fertil fiind vândut și parcelat. În urma ultimei parcelări din anul 1889, n'a mai rămas statului, în toată provincia, de cât mică porțiune de prisoase, rămase din delimitări, în genere terenuri netrebnice, improdusive, pe care e imposibil a se stabili pe unde va un sătuc cât de mic. Pe lângă aceste, statul mai posedă: câte-va decimii de loturi mari de 100 hectare, deposedate, pe ici și colo, de la cei ce s'a lipsit de pământ, după cumpărare; loturile mici, de 10 ha, multe la număr în multe cătune, deposedate pentru neplata a 2 rate anuale, și loturile părăsite, asemenea multe la număr, ale celor ce au emigrat sau n'a venit încă să se stabilească în Dobrogea, a căror administrare a luat-o asuprași ministerul domeniilor, pe care însă, statul nu le poate întreține nimenui, lipsindu-i o lege pentru aceasta.

Ast-fel fiind împrejurările, încercarea de a se forma sate compacte de evrei, ce ar veni aci spre a se deda la agricultură, este o absolută imposibilitate materială; iar a-i aduce și amesteca aci cu celelalte populațiuni, improprietarind pe coloniile evrei pe loturile deposedate, aflate împrăsciate printre ale celorlalți locuitori, e o imposibilitate morală, ca să-i zicem așa. Credem că nici d. Blank n'ar putea avea o așa pretențiune.

Fie dar bine stabilit, că statului îi este imposibil a întreprinde o așa colonizare, chiar dacă Dobrogea ar fi și mai urgentă de cum este acum.

Rămân acum proprietățile particulare asupra cărora mai putem sta de vorbă în această cestiune.

În județul Tulcea, afară de 2—3 sate, nu există nici o proprietate mare, de la 100 ha în sus; iar în Constanța ea nu există de cât numai în trei plăși: Constanța, Medgidie și Mangalia; moșiile mai mari de 100 ha, din celelalte două plăși, Hârșova și Siliștra Nouă, mai se pot număra pe degetele a două mâni.

Într'un articol intitulat „*Țară căerită*,” iată ce diceam în foia noastră de la 30 Aprilie a. c.:

„Care este bogăția acestei țări? — Este pământul ei, odinioară numit „Grănarul Europei.” Dar pământul, moșiile boeresti pe de antregul sunt ipotocate, vândute societăților străine, alcătuite în spiritul noii modificări a codului de comerț. Procesul de deposedarea Românilor a început și în Dobrogea. Sunt deja vândute vre-o 7—8 moși, cele mai mari ale provinciei. Cu siguranță: nu vor trece zece ani, și tot ce se poate vinde, va fi vândul capitaliștilor străini, cari ofer aci prețuri esorbitante pe hectar.”

Pe moșiile cumpărate deja de unele societăți, cu acele ce d-nii Blank, baronul Waldberg și alți capitaliști evrei mai pot cumpăra încă, s'ar putea, cu învoirea consiliilor comunale și speciala învoire a consiliului de ministri, conform legiurii dobrogene, stabili câte-va familii israelite și forma cu chiu cu vai, câte-va mici cătune, cu teritoriul foarte strâmte. — Moșiile Dobrogei fiind în genere mici, rar trecând peste 1000 h. dar cu atâta să face primavară? s'ar rezolva cestia a 2—3 sute de mii de evrei ai Moldovei? Încercarea n'ar putea fi de cât desastroasă pentru populația evree, poate mai desastroasă de cât rătăcirea prin pustia Arabiei, de acum câte-va mii de ani.

Dar, în afară de imposibilitățile de fapt, mai este o cestic destul de importantă, poate cea mai importantă: sunt evreii aplicați pentru meseria de plugar și crescător de vite? ca să suplinească, în Dobrogea, brațele

acelor străini ce duc în fie-care an atâtea sume de bani peste hotar? Unde e vre-un colț de țară, în lumea toată, în care poporul evreu să se ocupe de agricultură și economia rurală? Nu credem că vre-un călător, din cei ce fac ocolul pământului, să fi întâlnit unde-va vre-un cârd de evrei venind de la săcere.

Dar, să nu căutăm peste continente pentru a afla de această a 8-a minune, pe care poporul român o zugrăvește așa de bine prin vorbele de mai sus, ci să punem autorului *ideii* o simplă întrebare.

Onor. d. Blank trebuie să știe, cu toată țara românească împreună, că 75% din moșiile Moldovei de Sus sunt deja vândute la evrei și că restul de 25% sunt arendate lor. Mai trebuie să știe d. Blank și coreligionarii săi capitaliști din București, că cultivatorii acestor moși, proprietari și arendași, nu țin în serviciul lor, de la vechiul până la ultimul fecior, așa disboieresc (isprăvnicel), nici un singur creștin, ci numai conaționali de al lor.

Ast-fel fiind împrejurările economice în partea locului, de ce nu se aplică evreii de acolo la plugărie, ci preferă să-și ia lumea în cap, de mizeria ce dică i-a copleșit? De ce?

Ei, care scriu aceste rânduri, n'am vădut în viața mea, un sat de evrei, plugari sau economi; ceva mai mult, n'am întâlnit de când sunt, un evreu păzind, pe vreme bună sau viscol, o turmă de vite, ținând odată coarnele unui plug, prășind sau plivind un strat de pământ, — pentru ce? pentru că e mai ușor a sta în papuci și halat, la umbră, în dughiană sau în caruță, sub coviltir, umblând sau ademenind copii și femeile prin sate, cu acadale și sulimanuri, cu foite, inele și cercei, pentru pișcătură din sămînță, din făină, din ouă și găini, de cât să se dea de munca grea și atât de rar respătită, a rescolirei pământului.

Apoi, dacă este așa, vă foarte mulțumim pentru dragostea ce aveți de a face mai productiv solul Dobrogei.

Coreligionarii, pe cari voiți ai salva, mai așteptați un lucru, pe care nu-l știți: Turcii și Tătarii nu beau rachiu, nici vin. Indrepteze-se dar într'acolo, unde ar mai putea surprinde, cu imbierile lor, cum au surprins buna credință și largă ospitalitate a noului Faraon, nenorocitul popor al Moldovei, — în loc să asculte de ideea d-lui Blank, care, am dovedit: nu cunoaște nici țara, nici pe români, nici chiar pe coreligionarii săi.

Mai este o parte a cestiunii, cestiunea politica, asupra caria vom reveni altă dată.

Petre G. Iorgulescu

Naționalismul lucrativ

Reproducem pentru Constanța următorul *leit-artikel* din ziarul *Apărarea Națională*:

Cu două-zeci de ani mai înainte, nemuritorul Eminescu scria într'un ziar politic un admirabil articol despre „Martiriul lucrativ.” De două-zeci de ani lucrurile nu s'au mai schimbat: s'au schimbat măscile, dar omul a rămas același.

Nu există și nu a existat în această tolerantă țară o chestiune, fie oricât de mare fie oricât de sfântă, care să nu fi fost exploatată într'un scop utilitar, caresă nu fi slujit drept piedestal pigmeilor cari au voit să ajungă cu fruntea până la „*arcus agneae*.”

Ne aducem aminte cum, sunt numai câțiva ani de atunci, țara românească foia de patrioți răsăriți ca ciupercile după ploaie, foia de martiri ai românismului. Dintr'acea mulțime nenumărată de „bravi luptători” câți au mai continuat a lupta?

Numărul acestora e atât de restrâns, în cât numai poate fi citat.

Cei mai mulți și au ajuns scopul, — un scop prea puțin demn de mărimea cauzei pentru cari trimbițau că sunt gata să-și jertfească viața.

Aceștia s'au ales sau cu buna situații economice, ori cu o reputație ridicată pe o scară de înaltă reclamă, și din exploatarea căreia trăese azi, pozind în autorități pentru contemporani și ca exemple (!) pentru generațiile următoare.

Țara românească, deși a fost invinuită de atâtea ori de ingratitude; a răsplătit însă în tot-d'auna și în cel mai darnic mod, fie materialicește, fie moralicește, pe cei care au luptat pentru binele ei, mai cu seamă pe cei cari au luptat în mod nesincer. Luptătorii devotați, din potrivă, au fost umiliți, acoperiți cu tina birfurilor și colomiilor.

Marele blestem care a planat asupra acestui neam, a fost că de cele mai multe ori chestiunile mari au căzut pe mană oamenilor mici, cari au văzut în ele un mijloc de căpătueală: că mai în tot-d'auna, în primul loc, răul a triumfat asupra binelui, minciuna asupra adevărului, nesinceritatea asupra devotamentului.

Ori de câte-ori o chestiune de însemnătate națională și-a prevestit apariția, s'a arătat la orizont și stolul corbilor, stolul patrioților lucrativi, lihnii după reclamă sau avantaje materiale.

O nouă și bine făcătoare mișcare s'a produs de câtă-va vreme în țară.

E mișcarea naționalistă, întemeiată pe cele două mari principii de conservare a neamului: religia și naționalitatea.

Oamenii de treptele sociale, de toate măsurile capacității intelectuale, s'au înrolat în rindurile luptătorilor acestei mari cestiuni, care azi agită întregul vechiu continent al Europei.

Am fi prea optimiști și am da dovadă de necumpărare și necunoaștere a împrejurărilor, dacă am crede că în această nouă luptă vom avea alături numai desinteresatul tovarăș.

Nu, blestemul care a planat asupra acestei țări, se perpetuează. Falșii tovarăși nu vor întârzia să se arate; poate că chiar acum vem câți-va alături de noi; poate că acum chiar se găsesc oameni cari și-au așezat naționalismul și antisemitismul, sub a căror bandieră urmăresc cu totul altă țintă de cât aceea pe care dovotații luptătorii ai cauzei o au înaintea lor.

Am avut „martiriul lucrativ” acum două-zeci de ani; vom avea fatalmente și naționalismul lucrativ. E o fatalitate care nu ne dă pas.

Se vor găsi oameni, dacă nu s'au găsit deja, cari vor vedea în această mare chestiune un mijloc de a parveni, cari vor voi să-și asigure printr'insa o mai bună situație morală și terială, cari vor exploata, cu riscul chiar de a compromite cauza, sentimentele și entuziasmul semenilor de bună credință.

Aceștia trebuiesc dibuiți când s'ar arăta, demascați și puși la carantină de toți bunii rămâni. Căci acești falși amici, acești tovarăși de contrabandă, sunt dușmanii din lăuntru cetății, sunt lupii îmbrăcați în piele de oaie, și, după cum a zis poetul italian: „să mă ferească D-zeu de prietini, că de inamici mă păzesc eu.”

Destule cestiuni sfinte pentru românism compromis pe urma acestor lucrativi luptători; destul s'a exploatat atâtea cestiuni mari! Să nu lăsăm și sacral stindard al naționalismului să fie tăvălit în mocirla necinstei și a utilitarismului personal.

Bunii români să deschidă ochii, să deschidă ochii mari și pătrunzători spre a surprinde pe cei de rea credință, pe cei cari urmăresc scopuri personale în paguba interesului general. Acei cari nu vor dovedi că au făcut jertfe, acei cari nu vor arăta destul devotament și desinteresare când împrejurările îi silesc la aceasta, acei cari se vor găsi ca au măsurat entuziasmul lor cu măsura foloaselor materiale cari ar fi putut să le aibă, aceia nu sunt luptători sinceri: ei constituie elementele cele mai primejdioase pentru o cauză, sunt naționaliști lucrativi, subminători ai cauzei.

Să se gîndască în tot-d'anna la aceasta luptătorul sincer, să-și pană entuziasmul în cumpăna perspicacității, dar să știe că tot al lor va fi

triumful, iar pedeapsa cea mai amară, răsplata cea mai meritată, va fi pentru acei cari au căutat să trafice fisntele cauze ale râmânismului.

Et nunc erul mini . . .

Alexandru

Conservatori și junimiști

Ziarul officios al guvernului, *Timpul*, în numărul său de la 31 Mai, caută să arunce o parte din răspunderea actualei situație asupra junimiștilor. Această dovedește că au început și cei de la cârmă a își da seamă de situația nenorocită, în care a lor nepricepero a aruncat statul român.

De unde derința firească de a împărți răspunderea.

«Undele conștiinței» d-lui Tache Ionescu nu trebuie să fie nici decum liniștite. Căci nenorocita d-sale îndemănare și ridicula grandamănie a genatnului Manu au rupt în două partidul conservator și au hărăzit țării cărmăci nepricepuți în vreme de strâșnică furtună.

Dar *Timpul* crede cu toate aceste, că răspunderea situațiunii incumbă junimiștilor. Căci junimiștii, cu toate că sunt o infimă minoritate a partidului conservator au refuzat să primească patru portofolii și președinția consiliului, în vreme ce ramura bătrână se mulțumea cu cele-lalte patru portofolii.

Că junimiștii sunt o infimă minoritate a partidului conservator, — lucrul este discutabil.

Dacă veșnica zestre guvernamentală este privită ca făcând parte din partidul conservator pur — îi vedem puritatea pe banca ministerială, după ironica expresie a d-lui Maiorescu — atunci se poate susține, să junimiștii sunt o minoritate neînsemnată, în raport cu conservatorii puri. De cit nici-un lărbat politic serios nu pune mare preț pe această zestre.

Ea nu e nici conservatoare, nici liberă, nici junimistă. Ea alcătuiește marele partid guvernamental. Zestrea guvernamentală face parte rind pe rind din toate partidele, după cum acestea se succedea la putere. Ea este, astăzi conservatoare nu de dragul d-lui General Manu, ci de dragul puterii.

Prin urmare, *Timpul* nu trebuie să pună temeiă pe zestrea guvernamentală. Ea n'are de căuta, când e vorba de a se face număratoarea cinstită a partizanilor politici.

De că acum lăsăm de o parte zestrea, fără de care marele partid conservator de astăzi nu umple altă dată locurile din jurul unei mese verzi, gruparea junimistă nu mai e nici decum o infimă minoritate a partidului conservator.

De alt-fel conservatori înșiși nu sunt așa de naivi, în cât să ofere partea cea mai însemnată în guvern unei neînsemnate minorități.

Dacă numărăm partizanii statornici ai celor două grupuri conservatoare, gruparea celor de la guvern este poate ceva mai numeroasă. Dar cantitatea nu înseamnă mare lucru în politică. Ea are rolul secundar de a vota cea ce calitatea pregătește.

Iar, dacă voim să stabilim un raport între cele două grupuri conservatoare din punctul de vedere al frunzeșilor, al calității raportul este cu totul nefavorabil grupării de la guvern. Căci o mie de nule nu fac o unitate și nici o mie de Cantacuzini și de Manu nu fac un Petru Carp.

Cei de la guvern au recunoscut de alt-fel înșiși, că gruparea junimistă stă față de gruparea conservatoare pură ca patru portofolii și președinția consiliului la patru portofolii.

Oamenii nepărtinitori susțin, că raportul este încă și mai nefavorabil pentru gruparea de la guvern.

(*Eră Nouă*).

REVOLUȚIA DIN BULGARIA

Cauza deselor revolte țărănești ai căror teatru este vecinul principat Bulgaria, este dijma din produsele solului. Până acum, această, dijma, din 10 una, era luată în bani, pe cîte un period de 5 ani, după care cîntare sat era îndatorat a plăti o sumă fixă anuală, pe care autoritatea comunală era datoare a o strînge și vîrsa la cass statului la anumite epöce.

Anii trecuți fiind reși, și sumele în bani nemaî conuenind locuitorilor, s'a votat o lege anul trecut, prin care se revenea iar la dijma în natură. Anul acesta fiind bun, și locuitorii trebuind să dea în natură multe produse; iar agenții, strîngători ai dijmei, funcționar recrutați mai mult la întâmplare, procedând cu prea mare strâșnicie, — nu se permite locuitorilor nici a aduce un maldăr de iarbă pentru hrana, peste noapte, a cailor de căruțe — se ivise dese conflicte cu țeranii, pe cari autoritatea locală nu le poate potoli. De aci intervenirea armatei și revoltele țărănești cari sunt cu atât mai crunte, pe cât bulgarii e închis la suflet și resbunător.

Asemenea cauze, au dat naștere și la singeroasa revoltă de la 1 Iunie la satul Duranculac, situat la 5—6 kilometri de granița bulgară dela Hanlie, unde prin șarje de cavalerie și impușcături, de o parte și de alta, au ramas morți pe loc, un căpitan, un ofițer mai multe grade inferioare din armată și o sumă de soldați, iar dintre țeranii resculați adunați din mai multe sate, se dice peste 150 morți și răniți, ascunși printre grâne unde s'a dat lupta din urmă.

Rescuala s'a potolit acum, după ce, a incurs în localitate mai multe batalioane, escadrone și baterii de armată, care a ocupat satele dimprejur; declarându-se starea de asediu în districtele Varna și Șumla, pe unde toate satele ar fi în fierbere de nesupunere la noul regim de dijma.

Cauzele ocazionale sunt nevoiața locuitorilor, a primarilor, notarilor și consiliilor comunale să dea deslușirile necesari și să iscălească actele de reconsemnăntul tarlalelor, ce se întămesc de comisiunile fiscale.

Instigația porăsece de la un comitet central socialist, de sigur, care are sub comitete regionale, în toate p'ășile, rezidențe în câte

un sat din apropierea subprefecturilor, și de la comitetele sătești, de care ar fi plină totă Bulgaria de Nord.

În toată Bulgaria s'a restrâns din cauza știrilor alarmante libertatea presei, prin un ucuz princiar; obligându-se editorii de ziare la o cauțiune, iar redactorii și giranții a vea titluri academice și vîrsta de cel puțin 30 de ani impliniți.

Din partea noastră s'au trimis mai multe trupe pentru întărirea graniței, din Constanța Ostrov și Călărași. Pe toată linia de graniță, satele bulgărești fiind în mare fierbere și putându-se ivi noi revolte și treceri peste granițe, cum s'au întimplat și de rîndul acesta cu mai mulți resculați, pe care pachetele noastre a trebuit să-i dezarmeve și pătească până la petolirea lucrurilor.

Moartea Mamei M. S. Regelui

De Marți dimineața Regele nostru este în doliu, și împreună cu Dînsul țara întregă e adînc mișcolată de o mare durere.

Augusta mamă a M. S. Regelui, Principesa Iosefina de Hohenzollern, a încetat din viața la 6 Iunie orele 10 și jumătate dimineața, în vîrsta de 87 ani.

Principesa Iosefina, a doua fiică a Marșii Ducesa Stefania de Baden, născută la 21 Octombrie 1813, se căsătorise în 21 Octombrie 1834 cu Principele Carol Anton de Hohenzollern, născut în 7 Septembrie 1811.

Din această căsătorie s'au născut: Principele Leopold de Hohenzollern, căsătorit cu Infanta Antoaneta a Portugaliei, tota Principele României; Principesa Stefania, căsătorită în 1858 la Berlin cu Regele Pedro V al Portugaliei și încetată din viață în același an;

M. S. Regele Carol I; Principele Friderich de Hohenzollern și Principesa Maria Iosefina, căsătorită cu Principele Albert de Belgia, comite de Flandra.

Curtea regală și princiară au luat doliu mare pe timp de trei luni.

M. S. Regele, însoțit de A. S. R. Principele Ferdinand, au plecat în aceeași zi la orele 5 10 seara cu un tren special spre Sigmaringen, unde vor rămînea vre-o zece zile.

La toate prefecturile și primăriile din țară se va arbora drapelul de doliu în ziua înmormântării Mamei Soveranului iubit al Românilor.

Inghenunchind cu respect la trecerea spre viața de aceluși Augustei defuncte, rugăm cerul să păstreze puterea și țaria neșclămbată iubitului nostru Soveran, până la adînci și feri bătrînețe cum au fost ale nobitei Sale Mame.

INFORMAȚIUNI

Citim în *Apărarea Națională*

**Pentru d-nii proprietari și arendași
oarii au rapită**

*Este cunoscut tuturoră riva ce pune,
ziarul nostru pentru interesele românești*

*In dorința de a servi cât mai bine aceste
interese, facem cunoscut că pentru cumpă-
rarea rapieșei s'a format un cartel de spe-
culanți care voesc a profita de criza care
ne bintue și scad preșurile rapieșei așa după
cum voesc ei.*

*Pentru ca să nu să profite de munca har-
nicului nostru agricultor, se pune în vedere
tuturor că din cauza compromiterii recolte
rapieșei în străinătate se pot obține preșuri
foarte avantajoase și cu mari înlesniri
pentru rapieșă de proveniență română.*

*Cel din urmă preș ce se poate obține este
din 2400 lei pe vagon loco.*

*Redacția noastră se însărcinează a da
roi-ce lămuri în această privință.*

Preșul rapieșei *Navet*, s'a urcat zilele tre-
tute până la 2300 lei vagonul, iar al *Kolzei*
la 2150 lei. În străinătate pe nicăeri nu s'a
făcut rapieșă.

Cel ce au nevoie de bani, pot lua, în com-
ptul rapieșei înmagazinate, de la Banca de
Scout din Constanța ori-ce sumă.

În războiul iscat la extremul Orient între
China și Puterile europene creștine, la care
s'a aliat și Japonia, războiul pricinuit, dă
multe zăre, de misionarilor catolici ce mișună
și Imperiul Chinezesc, puterile aliate au trim-
mes până acum vre-o 50 vase deresbel în a-
pele Chinei; iar Rusia și Japonia mărgina-
se cu China vor trimite armată de uscat câte
20000 de oameni.

Comandantul flotei aliate, admirabilul en-
glez Seymour ar fi pătruns Duminecă în ca-
pitala Imperiului Chinez, Peking; iar for-
tăreața Tacu a fost luată de creștinii, unde
ar fi perit vre-o 700 de soldați chinezi.

Împărăteasa regentă, și cu câșt-va gene-
rali chinezi, care protegiază mișcarea revo-
luționărilor chinezi, numiți Boxeri, ar fi fost
destituită de puteri.

Războiul în Transvaal încă nu e terminat
și englezii au deja alt război și mai mare
de susținut.

Îăile comunei încă nu s'au înclăriat; de
aceia nu putem ști încă cine va fi fericitul
băiaș de anul acesta, pe care apoi să-l aș-
tepte o demnitate la comună, și, negreșit,
și cuvenita decorație, pe care d. prefect le
știe administra așa de bine în nu mele par-
tidului conservator din Constanța.

Sub-prefectul de Hârșova, d. Al. Petre-
scu, a fost mutat la Caramuarat, plasa Con-
stantai în locul d-lui Birely, care trece la
Hârșova.

Schimbarea o găsim bună: unul nu facea
pentru oraș, oar celalalt pentru țară.

Încercarea făcută de o căsadin București
pentru luminarea orașului cu lumina încă-
descută becul „Auer” a reușit pe deplin
cu cele 5 lămpi aședate pe strada Mircea.
Într'un număr viitor se vom ocupa în deocb
de iluminatul orașului.

Vre 8 locuitori din Constanța și județ,
datoreșc administrației ziarului *Gazeta
Transilvaniei* nu mai puțin ca 1018 lei, din
abonamente. E rușine, fiind toți în stare
bună, și prevenim că, dacă nu vor achita
câte dășă administrație, măcar jumătate su-
melor ce datoreșc, costul timbrilor, le vom
publica numele, fără a ne uita, dacă perdem
sau nu vre-un abonat.

Theatru.

A venit în orașul nostru o trupă compusă
artiștii cel mai însemnați ai teatrului națio-
nal din București care va da o serie din
cele mai frumoase piese:

Un afiș a anunțat deja pentru Sâmbătă se-
ară *d-l Secretar general* care nu s'a jucat
nic-o dată în Constanța, iar pentru asta
seara renumită tragedia în 5 acte de Sha-
kespeare *Othelo*.

Constanțenii de sigur se vor grăbi a ve-
dea aceste piese de mare valoare, represen-
tate de adevărați artiști, necum de diferiți
saltimbaci, cari ne au vizitat tot d'cana.

Ovidiu

SOCIETATA ECONOMICA COOPERATIVA „AURORA”

COMERCIANȚILOR ȘI INDUSTRIAȘILOR ROMÂNI

— DIN HÂRȘOVA —

Fondată la 1 Aprilie 1893

CAPITAL SOCIAL DE LEI 73346.07

Consiliul de Administrație

Președinte, Dumitru D. Bercu

Vice-președinte, Ioan Belu

Pandele Zaina

Casier, Stelian Nișu

Secretar, Ion Aldia

Censori, Vasile Ioan Cotov

» Ion Filip

Membrii, Leonida Nicolaide

» Stoian Bicol

» Dumitru P. Costovici

Tipografia „ROMÂNĂ” Marin Parea — CONSTANȚA —

Execută tot felul de lucrări atingă-
toare de această branșă cu cea mai
perfectă promptitudine.

Preșurile cele mai convenabile.

SPECIALITĂȚILE

Farmaciei ION BERBERIANU — Constanța

Goudron China Berberianu. Cunoscut fiind
de totă lumea, atât efectele sigure ale gou-
dronului în afecțiunile organelor respiratorii,
cât și cele ale cojei de china în contra ma-
ladiilor cari produc slăbirea organismului,
este natural ca *goudronul China Berberianu*,
adică medicamentul ce conține atât principi,
activi ai goudronului cât și ai cojei de china,
să fie remediu cel mai sigur ce se poate în-
trebuința în contra *tusei, catarșelor bron-
chiale și devesicș, bronșitel, astmei etc.*,
Sticla 2 lei 50 bani.

Profuri contra gaturaiului „Berberianu”.
Fac că prin simpla prisare lor, gaturaiul cel
mai rebel să înceteșe. Cutia 1 lei.

Plăștie chimică Berberianu. Este cel mai
bun emplaștru ce se poate întrebuința contra
tuturor durerilor reumatismale ca: durerea
de mijloc și de spate, dureri de șială, po-
dagra, dureri de iritațiuni ale pieptului, ne-
vralgi etc.; asemenea se mai poate întrebuința
cu succes la *arsuri, bôle de rinichi, strivitură,
degerături, bôle scrofuloșe, scrișitură etc.*
Ruloul 1 lei.

Untura de pește de Norvegia prospătă de
anul acesta se vinde cu 4 lei (albă) și 3 lei
50 bani (galbenă).

Un bog t asortiment de *Parfumerie și Să-
punărie* străină și indigenă.

Depozit central:

Farmacia BERBERIANU — Constanța

Vindecarea Theniei sau Vermelui Solitar PREPARAȚIUNEA SCHINABEK

D-l I. Schinabek farmacist și chimist Ex-
pert a luat cu arenda farmacia *La „Steaua
României”* din orașul nostru. D-sa pe lângă
alte specialități ce le prepară, a inventat de
mult timp niște medicamente, capsule, con-
tra Panglicei, Cordelei. Vermelui Solitar sau
Thenia, care capsule au fost aprobate de onor.
Consiliu Sanitar Superior din București;
iar la expoziția Cooperatorilor Români din
țară a obținut medalie de aur, 1000 de acte
de mulțumire staū la dispoziția onor. Public,
precum și un număr mare de certificate din
partea celor mai distinși Domni Medici din
țară, civili și militari.

Aproape 30% din ominirea noastră este
atinsă de acest parazit, și răul care l produce
organismului uman depandă, de varșă, con-
stituție, și de felul panglicei, căci unele speci-
ale acestei panglice se manifestă la unele
persoane prin turburări serioase ale orga-
nismului. Așa de exemplu, prin greață, amețel
vêrsări, (cârcei), crampe la stomăh, curgere
de bale, urdinare (diarhee), accese epileptice
chiar, o simțire particulară parcă s'ar mișca,
sau ar suge ceva în intestine; la unele per-
soane, în special la dame, se manifestă prin
anemie (lipsă de sânge) și printr' oslăbire
generală a corpului, și s'a observat la multe
persoane chiar că au produs și moartea.

Una sau mai multe simptome din acestea
pot indica cu siguranță prezența panglicei,
Însă în cas când aceste simptome ar fi pro-
vocate de vre-o altă boală, totuși întrebuin-
țarea acestui medicament nu aduce nici o
vătămăre sănătășei, atât a omului adult, cât
și a copiilor, pentru care se prepară o doșă
specială, având în vedere vârșta copilului.

Modul de întrebuințare se află adăogată la
fie-care cutie.